

[Bilgrav-Nielsen]

Dernæst vil jeg gerne sige til skatteministeren, at jeg noterede mig, at skatteministeren i hvert fald ikke ville hævde, at gennemførelsen af CO₂-afgiften i sig selv ville være årsag til stigende skattetryk i 1992. Det var da godt, vi kom så langt.

Så synes jeg, at skatteministeren i næste omgang skulle trække de påstande tilbage om, at vi nu er i færd med at sætte udviklingen i dansk økonomi over styr. Kunne vi ikke bede skatteministeren om at komme ned på jorden igen, for så bliver det også lettere for skatteministeren at blive troet, når han siger – samstemmende med energiministeren – at den danske regering i EF netop stimulerer til gennemførelse af det, som EF-Kommissionen har foreslået.

Jamen hvad er det, EF-Kommissionen har foreslået? At vi pr. 1. januar 1993, som vi foreslår, gennemfører en CO₂-afgift på præcis det samme niveau, som vi gør, med visse refusionsordninger, og man argumenterer i sit papir fra EF glimrende for, hvorfor det er nødvendigt. Nu forstår vi, at den danske regering vil gå ned i EF og sige: Godt, venner, klø på! Og herhjemme vil man sige: Stop, venner, det duer ikke!

Det er ikke sært, hvis dette her er svært at forstå for almindelige mennesker. Jeg tror, at selv de mennesker, som skatteministeren taler om har svært ved at forstå refusionsordningerne, vil have endnu sværere ved at forstå denne regeringens politiske tvetydighed.

Der er én lakmusprøve, en prøve på, om det, som vi tre partier nu foreslår, er godt eller dårligt. Prøven får man svar på ved at stille spørgsmålet: Hvis alle andre gør det samme, som disse partier foreslår, er det så godt, eller er det skidt?

På samme måde kan man spørge på baggrund af regeringens meget bastante afvisning her i dag: Hvis andre lande gør det samme som regeringen, er det så godt eller skidt? Regeringen er på den her. Regeringen har bragt sig i en uholdbar situation.

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Jeg har i mit første indlæg forklaret, hvorfor jeg ikke blander mig så meget i debatten i dag, men i den igangværende diskussion om skatte trykket føler jeg det alligevel nødvendigt at sige en enkelt ting.

Jeg bemærkede, at hr. Poul Nielson i sit første indlæg sagde, at han mente, man havde hånds- og halsret over det provenu, der måtte komme ind i forbindelse med CO₂-afgiften, og det synes jeg giver et problem, for så vidt jeg ved, sidder vi i øjeblikket og forhandler om den kommende finanslov, og dér kunne det godt være at Socialdemokratiet kom med – det er vi nogle der håber – og vi kommer formodentlig også til at forhandle finanslov om et år, og også dér er vi nogle der håber at Socialdemokratiet er med. Betyder det, at Socialdemokratiet opfatter det på den måde, at de tre partier, der nu står bag CO₂-afgiften i dag, kan bruge disse nogle hundrede millioner kroner, som de vil, selv om der i givet fald skulle være en aftale om finansloven? Det lød for mig, som om disse penge var de tre partiers, og at det var der i hvert fald ikke andre der skulle blande sig i. Det er dog ganske væsentligt at vide, hvis vi nu f.eks. skulle komme i et finanslovsforlig sammen.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

For nu ikke at forlænge debatten unødigt vil jeg indskrænke mig til én bemærkning til hr. Bilgrav-Nielsen:

Blandt flere forskelle mellem Kommissionens forslag om en CO₂-afgift og de forslag, vi nu behandler, er der én meget markant forskel på det, EF-Kommissionen har anbefalet, og det, de tre partier bag forrige samlings beslutningsforslag nr. B 52 nu vil gennemføre. Denne meget markante forskel er, at Kommissionen direkte siger, at de penge, der kommer ind ved indførelse af en CO₂-afgift, krone for krone skal føres tilbage til den private sektor i form af skatte- og afgiftslettelser. Det er nøjagtigt, hvad den danske regering også siger.

(Kort bemærkning).

Bilgrav-Nielsen (RV):

Vi har bevidst undladt at gøre, hvad andre som regel altid gør, når de fremsætter et forslag om nye indtægter, nemlig samtidig at bruge alle pengene. Der er et stort udisponeret beløb, og hvis skatteministeren mener noget med det, han siger her, inviterer han nu i forbindelse med finansloven eller senere i løbet af 1992 til en samlet drøftelse om nedsættelse af skatter og afgifter.